

عنوان مقاله:

تاملی در تعریف کلامی معجزه بر اساس گزارش قرآن از معجزه عصای حضرت موسی (ع)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 23، شماره 89 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا رهنما - استادیار موسسه آموزش عالی غیردولتی-غیرانتفاعی آل طه

محمد پارچه باف دولتی - استادیار دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

مساله اعجاز قرآن از جمله مسائلی است که اگرچه ریشه کلامی در قرون اولیه ندارد و از حدود قرن سوم وارد دایره موضوعات کلامی شده، اما از همان زمان کمتر بحثی پیرامون نبوت وجود دارد که در آن از معجزه سخنی به میان نیاید. ویژگی کانونی معجزه از منظر عموم متکلمان، خارق العاده بودن آن است. تحدی نیز از جمله ویژگی های مهمی است که در کنار خارق العاده بودن، فصل و جنس تعریف معجزه را می سازند. در این نوشتار با بررسی آیات مرتبط با اعجاز عصای حضرت موسی (ع)، نشان داده ایم ویژگی کانونی معجزه از نظر قرآن کریم، حصول معرفت خداوند در مواجهه با آن است. در ادامه با تاکید بر لفظ قرآنی آیه و تمایز قائل شدن میان ظاهر و باطن آن، نتیجه گرفته ایم اولاً مخاطبان معجزه افراد متخصص نیستند، ثانیاً لزومی ندارد معجزه دارای ظاهری عجیب، بی سابقه و دست نیافتنی باشد، بلکه هر فعلی از افعال پیامبر و حتی سیمای او می تواند با دارا بودن ویژگی کانونی معجزه، آیه ای الهی باشد.

کلمات کلیدی:

حضرت موسی (ع)، معجزه، معرفت خدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/885383>

